

selorloven ved at indføre de forslag, der kommer her om omsorgsdage. Vi er ikke interesserede i at ødelægge en ordning, vi synes er god, ved at indføre det her.

Kl. 15.50

Så kan det godt være, som fru Line Barfod siger, at på et eller andet tidspunkt kommer der en central barselfond. Det gør der temmelig sikkert nok. Det vil jeg ikke tage afstand fra. Men til den tid er det en anden sag, så skal vi have inddraget alle de former for barselorlov og barselfonde, der er, for at få noget, der er ens.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår det sådan, at Dansk Folkeparti i teorien muligvis nok går ind for omsorgsdage, men bare ikke nogen af de konkrete forslag, der ligger.

Muligvis en dag, når man engang har fået en barselfond, vil man se på, om man så kan indføre en eller anden form for omsorgsdage. Men indtil da må forældrene altså fortsætte med at lyve sig syge, når barnet er sygt, hvis ikke de er så heldige at være på en arbejdsplads, hvor de kan få lov at holde fri, når deres barn er sygt.

Er det sådan, jeg skal forstå Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, fru Line Barfod skal forstå, er, at der i barselorloven ligger den mulighed for, at man kan tage de omsorgsdage, man har brug for. Man skal bare aftale med arbejdsgiveren, i det øjeblik den lille bliver født, at man gerne vil have x antal uger til omsorgsdage ved barns sygdom.

Det er det, der ligger i det. Man kan aftale det, det er simpelt hen så fleksibelt. Man kan ikke få noget, der er ret meget mere fleksibelt, og det er vi ikke interesserede i at ændre på.

Det, jeg så siger, er, at hvis fru Line Barfod får ret i, at der kommer en central barselfond, så har vi en helt anden situation, hvor den her lovgivning om barselorlov bliver uaktuel, sådan som jeg ser det. Det kan godt være, jeg ikke har ret, men som jeg ser det, hvis der kommer en central barselfond engang, som alle er med i, så skal den her lov om barselorlov fjernes, for så bliver den overflødig.

Sådan har jeg forstået det. Det kan godt være, jeg har misforstået det, det vil jeg ikke udelukke, men det, jeg forstår ved en central barselfond, er en, hvor alle er med. Uanset i hvilke fag og på

hvilke områder man er, så er man med i en central barselfond, og så skal vi selvfølgelig ikke have en sideløbende lovgivning om barselorlov, det bliver så unødvendigt.

Det er det, vi skal vurdere til den tid, hvis der kommer en central barselfond, men jeg vil ikke udelukke, at jeg har misforstået nogle af de hensigter, som fru Line Barfod har.

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg også har været inde på tidligere i dag, som vi har drøftet tidligere i dag, er det meget vigtigt for os Konservative, at familierne har mulighed for at skabe sammenhæng mellem deres arbejdsliv og deres familieliv.

Det er også derfor, at vi Konservative var med til at forlænge barselorloven og gøre den meget fleksibel. Det var også derfor, jeg havde en lille smule forhåbning til, at da den socialdemokratiske ordfører begyndte at tale om at give forældrene mulighed for at vælge, at det så også skulle gælde planlægningen mellem, om det er mor eller far, der tager orloven, og hvor meget der går til henholdsvis mor og far.

En ting er sikker. Så længe vi Konservative sidder som en del af regeringen, får familierne stadig væk lov til rettet at have det frie valg mellem, hvordan de tilrettelægger barselorloven mellem mor og far.

Vi er så også enige i, at det er nødvendigt for familierne for at kunne få arbejdsliv og familieliv til at hænge sammen, at de naturligvis har mulighed for at passe børnene, når de er syge.

Vi ved jo, at forældrene i dag står med det dilemma, at hvis børnene er syge, skal de enten have dårlig samvittighed over for de børn, de må efterlade derhjemme, eller de skal have dårlig samvittighed over for den arbejdsgiver, de på den ene eller den anden måde bliver nødt til at svingte.

Vi står så her med to modeller, der kunne være svaret på det. Som jeg har sagt hele ugen, og som jeg stadig væk siger, bare hvis fru Lotte Bundsgaard skulle være i tvivl, så mener jeg, at vi er nødt til at få løst det problem for forældrene, og jeg mener, det er vigtigt, at vi finder en model, som fungerer både for arbejdsgiverne og for lønmodtagerne.

Jeg vil derfor helst ikke stå her i dag og tage stilling til, om det skulle være den ene eller den anden af de her to modeller, en helt tredje eller en helt syvende. Jeg kan sige det sådan, at jeg lige nu efter gennemlæsning af de to modeller sådan umiddelbart hælder mest til noget, der